

Meditacions: 25 de desembre, Nadal del Senyor

Reflexió per meditar el 25 de desembre, dia de Nadal. Els temes proposats són:

Contemplar amb fe el misteri de Nadal; Déu ha volgut necessitar dels homes; La nostra contemplació davant del pessebre.

«ENS HA nascut un noi, ens ha estat donat un fill»^[1]. S'han complert els anhels que hem tingut durant

l'advent: Déu s'ha fet home. El món ja no és a les fosques. Jesús ha vingut, i «tothom ha vist, d'un cap a l'altre de la terra, la salvació del nostre Déu»^[2]. Un Nen somriu davant la nostra silenciosa adoració. La nostra mirada es creua amb la del nounat. Tot és llum i mirada neta que es fica a la nostra ànima i dissipa les tenebres del pecat.

Sant Josepmaria recomanava: «Cal mirar el Nen, Amor nostre, en el bressol. Hem de mirar-lo sabent que ens trobem davant un misteri. Ens cal acceptar el misteri per la fe i, també per la fe, aprofundir-ne el contingut. Per això, ens fan falta les disposicions humils de l'ànima cristiana: no voler reduir la grandesa de Déu als nostres pobres conceptes, a les nostres explicacions humanes, sinó comprendre que aquest misteri, en la seva obscuritat, és una claror que guia la vida dels homes»^[3]. Els cels i la terra han estat creats pel Nen

que jeu al pessebre. Ell va fundar la rodonesa de l'orbe i la seva plenitud. ¡Quina bogeria d'amor la de Jesús! El que viu al cel és al llit sobre palles; el qui ho omple i ho sosté tot amb la seva presència ha pres carn com la nostra. Podem agafar amb els braços aquell que ens va crear: aquest és el gran misteri que el Nadal posa davant de la nostra mirada.

Hi ha rumors de festa. Veniu i veureu, ens han dit; veniu i veureu el prodigi. Pastors i reis, rics i pobres, poderosos i febles s'estan al voltant del bressol. També nosaltres volem apropar-nos, postrar-nos davant d'aquesta criatura indefensa, mirar Maria i Josep, que estan cansats però feliços com potser ningú no ho ha estat mai tant a la terra. No ens cap al cap un misteri tan gran: Déu s'ha revestit de la nostra carn.

COM ens agradaria agrair que Déu s'hagi fet proper, tocable, vulnerable. Ens atrevim a besar el Rei de l'univers, de qui no es podien fer imatges a l'antiga aliança i, tanmateix, ara s'ha convertit en un dels nostres. *Adeste, fideles... Venite, adoremus...* El nostre cantar d'aquests dies també és invitació, crida. A nosaltres ens van cridar, hem vist, i ara el nostre cor gaudeix: aquí hi ha Déu Infant. «Reconeix, cristià, la teva dignitat —diu Sant Lleó el Gran—; has estat fet partícip de la naturalesa divina: no vulguis degradar-te amb la teva antiga vilesa. Recorda't de quin cap i de quin cos ets membre. Recorda't que, arrencat del poder de les tenebres, has estat traslladat a la llum i al regne de Déu»^[4]. El Déu totpoderós se'ns presenta com un nen acabat de néixer a la cova de Betlem; «ni tan sols neix a casa dels seus pares, sinó en el camí, per mostrar en realitat que naixia com de prestat en aquesta

humanitat seva que va voler prendre»^[5].

«Quan arriba Nadal —deia sant Josepmaria—, m'agrada de contemplar les imatges del Nen Jesús. Aquestes figures que ens mostren el Senyor que s'anorrea, em recorden que Déu ens crida, que l'Omnipotent ha volgut presentar-se desvalgut, que ha volgut valer-se dels homes. Des del bressol de Betlem, Crist em diu i et diu que ens necessita, ens urgeix a una vida cristiana sense avinences, a una vida de donació d'un mateix, de treball, d'alegria. Mai no aconseguirem el veritable bon humor si de veritat no imitem Jesús; si no som humils com Ell. Hi tornaré a insistir: ¿heu vist on s'amaga la grandesa de Déu? En una menjadora, en uns bolquers, en una gruta. L'eficàcia redemptora de les nostres vides només pot actuar-se amb la humilitat, deixant de pensar

en nosaltres mateixos i sentint la responsabilitat d'ajudar els altres»^[6].

A AQUEST DÉU amagat l'adorarem
aquests dies cada cop que ens
acostem a besar i acariciar el Nen
Jesús. Fet pobre per nosaltres, jeu
entre palles; li donarem calor,
l'abraçarem amb afecte. ¡Qui no
s'acosta a Déu! ¡Qui no s'acosta al
Nen Jesús, ara que estén els braços
cap a nosaltres, ara que necessita la
nostra atenció! Aquests dies, només
tindrem ulls per a aquest naixement.
Com els pastors, deixat el ramat, ens
acostem humils al bressol.

Són dies per viure en família,
especialment aptes per a la
contemplació. Podem pregar davant
del pessebre i adorar Déu en silenci.
¡Es purifiquen tantes coses durant
uns quants dies en què els actes

d'amor són tan intensos! «Conserveu en el vostre Nadal —deia sant Pau VI— el caràcter de festa familiar. Crist en venir al món santificà la vida humana, en la seva primera edat, la infància; santificà la família, i en especial la maternitat; santificà la llar humana, el niu dels afectes naturals més entranyables i universals (...). Procureu celebrar el vostre Nadal, si és possible, amb els vostres éssers estimats, doneu el regal del vostre afecte, de la vostra fidelitat a aquesta família de la qual heu rebut l'existència»^[7].

Davant el pessebre, amb Maria i Josep, comprovem que «Déu no t'estima perquè penses correctament i et comportes bé; Ell t'estima i prou. El seu amor és incondicional, no depèn de tu. Potser tens idees equivocades, tal vegada hagis fet de les teves; el Senyor, però, no deixa d'estimar-te. ¿Quantes vegades pensem que Déu és bo si nosaltres

som bons, i que ens castiga si som dolents? Però no és així. Fins i tot en els nostres pecats continua estimant-nos. El seu amor no canvia, no és primmirat; és fidel, és pacient.

Aquest és el regal que trobem per Nadal: descobrim amb sorpresa que el Senyor és tota la gratuïtat possible, tota la tendresa possible. La seva glòria no ens enlluerna, la seva presència no ens espanta. Va néixer pobre de tot, per conquerir-nos amb la riquesa del seu amor»^[8]. La Mare de Déu i sant Josep són la nostra primera família amb què volem viure aquest nou Nadal.

^[1] Nadal del Senyor, Missa del dia, Antífona d'introducció.

^[2] Ibid., Antífona de comunió.

^[3] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 13.

[4] Sant Lleó el Gran, *Sermó I en la Nativitat del Senyor*, 3.

[5] Sant Gregori el Gran, *Homilies sobre els evangelis*, 8.

[6] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 18.

[7] Sant Pau VI, Audiència general, 18-XII-1963.

[8] Francesc, Homilia, 24-XII-2019.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-25-de-desembre-nadal-del-
senyor/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-25-de-desembre-nadal-del-senyor/) (01/02/2026)